

MINISTERIO DE ASUNTOS EXTERIORES E DE COOPERACIÓN

8466 *REAL DECRETO 519/2006, do 28 de abril, polo que se establece o Estatuto dos cooperantes. («BOE» 114, do 13-5-2006.)*

A Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento, estableceu, no seu artigo 38.2, a obriga de aprobar o Estatuto do cooperante, marco normativo no cal se deben prever unha serie de aspectos esenciais do labor dos cooperantes, como son os seus dereitos e obrigas, réxime de incompatibilidades, formación, homologación dos servizos que prestan e modalidades de previsión social.

Unha lei que no seu artigo 1.2 establece que se aplicará ao conxunto de actividades que se traducen en transferencias de recursos públicos materiais e humanos, ben por parte da Administración xeral do Estado, ben a través da colaboración coas entidades promotoras da cooperación.

Tras o tempo transcorrido, a necesidade de aprobar este marco xurídico é xa impostergable, non só para lle dar cumprimento ao mandato legal, senón como medida esencial para apoiar desde a Administración xeral do Estado o traballo dos nosos cooperantes, que se realiza, frecuentemente, en lugares e condicións de notable dureza (deficientes condicións sanitarias, enfermidades endémicas, conflitos bélicos abertos ou «de baixa intensidade», etc.) que poden supor situacións de risco para a súa saúde e, en non poucas ocasións, para a súa integridade física. Ademais, non se pode esquecer que o labor dos cooperantes contribúe a difundir no exterior un dos aspectos máis positivos da proxección internacional da sociedade civil, as ordes relixiosas e as institucións públicas españolas: a solidariedade internacional.

O traballo que desenvolven os cooperantes é un elemento estratéxico á hora de avanzar cara a unha cooperación de calidade. Por iso, a calidade e a eficacia da cooperación internacional pasan por dignificar as condicións en que desenvolven o seu traballo os cooperantes. Sen dúbida, a mellora das súas condicións e a creación dun marco xurídico favorable para os que participan na execución dos proxectos terá un impacto moi positivo sobre a cooperación internacional que se desenvolve desde a Administración xeral do Estado, comunidades autónomas, entidades locais e persoas ou entidades promotoras da cooperación internacional para o desenvolvemento ou a acción humanitaria definidas neste estatuto.

Este real decreto pretende garantir os dereitos, en especial laborais, das persoas que desenvolven actividades de cooperación e contribuír a un mellor desenvolvemento das actividades de cooperación internacional consideradas como parte da acción exterior do Estado na medida en que implican determinadas obrigas para a Administración española no exterior e que afectan, e deben enmarcarse, na política exterior cuxa fixación lle corresponde, de acordo co artigo 97 da Constitución, ao Goberno. Para estes efectos regúlense tamén determinadas obrigas dos cooperantes e as entidades promotoras. As normas do real decreto están en consecuencia fundamentadas nas competencias do Estado sobre lexislación laboral ou en materia de función pública (artigo 149.1.7.ª e 18.ª da Constitución) así como, de modo xeral, no título correspondente ás relacións internacionais (artigo 149.1.3.ª da Constitución), e o real decreto presta especial atención á corresponsabilización das comunidades autó-

nomas e, se é o caso, doutras administracións públicas nestes ámbitos, a través dos convenios que poidan concluír coa Administración xeral do Estado.

Cumprindo, pois, o mandato da Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento, no Estatuto dos cooperantes que agora se aproba abórdanse aspectos substanciais da súa actividade, que se poden agrupar en tres grandes categorías:

A incidencia do traballo que van realizar como cooperantes sobre a súa relación xurídica de prestación de servizos (xa sexa laboral ou administrativa).

Os dereitos e deberes específicos que lles corresponden como cooperantes.

A concertación dun seguro colectivo por parte da Axencia Española de Cooperación Internacional.

Respecto á primeira cuestión, é dicir, no que se refire á proxección da actividade dos cooperantes sobre a súa relación xurídica de prestación de servizos, xa sexa laboral, funcionarial ou estatutaria, son varias as cuestións que se abordan neste estatuto.

Así, e tras unhas definicións e precisións de carácter xeral, introdúcese a obrigatoriedade de subscribir un «acordo complementario de destino», instrumento xurídico e documental dirixido a proporcionar unha maior seguranza xurídica ao cooperante ao recoller un catálogo de dereitos que lle deberán ser recoñecidos e que serán de obrigado cumprimento para o seu empregador. Nos casos en que exista unha relación laboral do cooperante coa entidade impulsora do proxecto no cal participe, establécese que este documento se incorporará como un anexo ao contrato de traballo. Ademais, a exigencia de forma escrita para o contrato de traballo, incluíndo este anexo, derivada das previsións do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, configúrase como unha garantía adicional para o cooperante.

Posteriormente, abórdanse neste estatuto outros aspectos máis concretos da relación de servizos dos cooperantes, como son os relativos a situacións de excepción, incompatibilidades ou validación do traballo realizado. Búscase, con estas precisións, concretar, para este colectivo, as previsións de carácter xeral contidas na lexislación laboral ou administrativa segundo corresponda.

Respecto ás incompatibilidades dos cooperantes, considéranse neste estatuto aquelas que derivan, precisamente, do seu específico labor como cooperantes, non as que puidesen derivar, se é o caso, da súa eventual condición de funcionario público, para o que haberá que axustarse á lexislación correspondente. En concreto, prevense aquí dous tipos de incompatibilidades: as que poden xurdir, precisamente, da súa condición de «cooperante» (neste sentido, é necesario distinguir entre esta condición e a condición de voluntario, de acordo coa distinción que entre ambas as dúas figuras establece a Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento), e as que puidesen xurdir das concretas funcións que vaian realizar no desenvolvemento da súa actividade. Respecto a estas, búscase evitar unha implicación dos cooperantes en temas alleos aos proxectos de cooperación, ou en actividades prexudiciais para o ambiente ou a saúde das persoas. Búscase evitar tamén que os cooperantes poidan actuar como axentes dos gobernos ou administracións locais, ou asociarse a intereses de empresas ou compañías con ánimo de lucro de calquera natureza.

Polo que se refire ao segundo dos ámbitos considerados neste estatuto (dereitos e deberes dos cooperantes), deberase sinalar que os dereitos que se lles recoñecen especificamente aos cooperantes son os seguintes: 1) dereito a recibir non só formación axeitada senón, ademais, información sobre aspectos determinantes do seu

traballo e do lugar de destino; 2) dereito a recibir unha compensación para afrontar os gastos específicos de traslado ao estranxeiro; 3) dereito a unha retribución complementaria que opera como un «salario digno» que garanta unhas condicións de vida o máis axeitadas posible no país de destino; 4) dereito a que o tempo de traballo como cooperante poida ser computado como mérito valorable nos concursos de acceso ao emprego no sector público de acordo co que se dispoña nas convocatorias correspondentes.

Polo que a obrigas se refire, impónselles aos cooperantes o deber formal de inscrición no consulado de España que xeograficamente corresponda, o cal se xustifica por razóns obvias de seguranza. Ademais, recórdase o inescusable deber de cumprir coa legalidade vixente do Estado destino e coas exixencias que impón o respecto dos dereitos humanos e as restantes obrigas de dereito internacional. Tamén se establece a obriga por parte da entidade promotora de cooperación de depositar unha copia simple do contrato na Axencia Española de Cooperación Internacional.

Como terceiro elemento, abórdase a desprotección dos cooperantes españois no exterior. Pois, mesmo cumprindo as súas obrigas fiscais no noso país así como as derivadas da Seguridade Social, os cooperantes atópanse desprotexidos ben pola inexistencia de convenios en materia de Seguridade Social cos países onde desenvolven o seu labor, ben pola inexistencia dun sistema público de saúde con garantías abundas. Para iso establécese a importante novidade da concertación dun seguro colectivo. Para atopar unha fórmula de aseguramento colectivo que resulte eficiente, óptase pola contratación dun seguro colectivo que será sufragado na parte que lle corresponda con fondos da Axencia Española de Cooperación Internacional. Con iso, quérese evitar a dispersión de múltiples seguros, subscritos por cada organización non gubernamental ou Administración pública, buscándose tamén un abaratamento de custos. A Axencia Española de Cooperación Internacional determinará as porcentaxes ou contías que deberán achegar as entidades promotoras da cooperación, as comunidades autónomas ou outras administracións públicas, que opten por adherirse a este seguro colectivo.

Mediante a disposición adicional primeira, véñse clarificar que o seguro colectivo que se establece neste estatuto é independente do réxime de previsión social que resulte obrigatorio segundo a normativa de aplicación, a cal, en todo caso, terá que se ter en conta, sen que a subscrición deste seguro se poida entender como eximente ou substitutiva dela.

A disposición adicional segunda establece que lles será de aplicación aos cooperantes o réxime extraordinario de indemnizacións previsto no Real decreto lei 8/2004, do 5 de novembro, sobre indemnizacións aos participantes en operacións internacionais de paz e seguranza. A este respecto, buscouse compaxinar os requisitos establecidos no real decreto lei coas previsións do propio estatuto.

A disposición adicional terceira establece a aplicabilidade dos programas e políticas activas de emprego aos cooperantes retornados que se inscriban como demandantes de emprego nos correspondentes servizos públicos.

Na disposición adicional cuarta recóllese o obxectivo de lograr a efectiva corresponsabilización das comunidades autónomas e, se é o caso, doutras administracións públicas que poidan ter proxectos de cooperación internacional propios, na implantación e seguimento deste estatuto. Para tal fin prevese a subscrición de convenios de colaboración específicos, en que se abordarán aspectos tales como o intercambio de información ou a interconexión de rexistros; e nos cales se abordará tamén, de ser o caso, o referente á achega económica que lles corres-

pondería, para o financiamento do seguro colectivo que se establece neste real decreto, se desexasen adherirse a este. Ademais, recóllese, como un criterio informador da actividade de todas as administracións públicas neste ámbito, que permitirá o cabal cumprimento deste estatuto, a exixencia de controlar que os proxectos de cooperación internacional que se presenten para a súa subvención ou financiamento inclúen a suficiente dotación económica para facer fronte aos dereitos dos cooperantes.

Por último, na disposición adicional quinta determínase que os cooperantes dependentes de ordes relixiosas se rexerán pola súa propia normativa interna. Non obstante, nos proxectos que sexan financiados pola AECL, establecerá as condicións para adherirse ao seguro colectivo.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Asuntos Exteriores e de Cooperación, logo de informe de Consello de Cooperación para o Desenvolvemento, oído o Consello de Estado e logo de deliberación de Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de abril de 2006,

DISPONGO:

Artigo 1 *Obxecto do Estatuto dos cooperantes.*

Este real decreto ten por obxecto aprobar un Estatuto dos cooperantes en que se determinan os seus específicos dereitos e obrigas, réxime de incompatibilidades, formación, homologación dos servizos que prestan e modalidades de previsión social, en cumprimento do previsto no artigo 38.2 da Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento.

Artigo 2 *Ámbito de aplicación.*

1. Para os efectos deste estatuto, son cooperantes aquelas persoas físicas que participen na execución, sobre o terreo, dun determinado instrumento de cooperación internacional para o desenvolvemento ou de axuda humanitaria en calquera das súas fases, a realizar nun país ou territorio beneficiario da política de axuda ao desenvolvemento, parte da acción exterior do Estado de acordo co artigo 3 da Lei 23/1998, do 7 de xullo, e que teñan unha relación xurídica cunha persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria, nos termos que se sinalan no artigo 3 deste real decreto.

2. Para os efectos deste estatuto, considéranse persoas ou entidades promotoras de cooperación internacional para o desenvolvemento ou a acción humanitaria todas aquelas persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas, que organicen, impulsen, desenvolvan ou executen accións de cooperación para o desenvolvemento ou humanitarias en países ou territorios dos recollidos no punto 4 deste artigo, con independencia do financiamento, público ou privado, deses proxectos.

3. Para os efectos do punto anterior, as persoas físicas ou xurídicas de carácter privado serán consideradas entidades promotoras da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria cando cumplan os requisitos considerados no artigo 32 da Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento, e estean debidamente inscritas no correspondente rexistro da Axencia Española de Cooperación Internacional, regulado mediante o Real decreto 993/1999, do 11 de xuño.

4. Considéranse países ou territorios beneficiarios de axuda ao desenvolvemento aqueles que o Comité de Axuda ao Desenvolvemento da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico, ou entidade que o substitúa, define como tales, así como cal-

quera outro país onde se declare unha situación de emerxencia humanitaria.

5. Non se considerará cooperante o persoal local que poida contratar a entidade promotora da cooperación. A relación dese persoal local coa persoa ou entidade que o contrate rexerá pola lei do Estado que determinen as normas de dereito internacional que resulten aplicables.

Artigo 3 *Relación xurídica coa persoa ou entidade promotora da cooperación internacional para o desenvolvemento ou a acción humanitaria.*

1. Os cooperantes deberán estar ligados coa persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento e a acción humanitaria, por algunha das seguintes relacións xurídicas:

a) Relación sometida ao ordenamento xurídico laboral.

b) Relación funcional ou de persoal ao servizo das administracións públicas.

2. Sen prexuízo do anterior, ao persoal ao servizo das administracións públicas aplicaráselles, en todo caso, aquelas condicións máis beneficiosas que se recoñezan nas normas para o persoal no exterior da Administración xeral do Estado, ás cales se refire o artigo 30 da Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento.

3. En ningún caso poderán ser considerados como cooperantes nos termos establecidos por este Estatuto, as persoas cuxa relación coa entidade promotora teña a natureza de arrendamento de servizos civil ou mercantil, ou de bolseiros.

Artigo 4 *Relación laboral.*

1. A relación laboral entre o cooperante e a persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria, á cal se refire o artigo anterior, axustarase necesariamente á regulación que, para as distintas modalidades de contrato de traballo, está establecida na lexislación laboral.

O contrato formalizarase por escrito, calquera que sexa a súa duración, de acordo co disposto no artigo 8.2 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, e demais normativa de aplicación aos contratos de traballadores contratados en España (os cooperantes) ao servizo, no estranxeiro, das entidades promotoras españolas.

2. A entidade promotora deberá determinar a experiencia profesional e titulación requiridas e que resulten relevantes para as funcións a desempeñar polo cooperante en relación ao proxecto ou programa de cooperación para o cal se contrate.

3. No caso de contratación temporal para obra ou servizo determinados, ademais do establecido na súa normativa reguladora determinarase no contrato a causa que xustifique a temporalidade, en relación co período de execución do proxecto ou programa de que se trate e da descrición dos labores que se van realizar. Sen prexuízo disto observarase, en canto á duración previsible e aos pormenores das tarefas que se van realizar, o establecido no acordo complementario regulado no artigo 6.

Artigo 5 *Acordo complementario de destino a un país ou territorio receptor de axuda ao desenvolvemento.*

1. Entre o cooperante e a persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento e a acción

humanitaria deberá asinarse un acordo complementario para a realización da súa prestación, que especifique as condicións especiais desta no país de destino.

2. O devandito acordo deberá formalizarse por escrito, co contido que se determina no punto terceiro deste artigo. Non obstante, a omisión da forma escrita non prexudicará os dereitos que este estatuto lles outorga aos cooperantes. Mediante norma que desenvolva este real decreto poderá establecerse un modelo oficial deste documento.

3. O acordo complementario de destino do cooperante nun país ou territorio receptor de axuda ao desenvolvemento terá o seguinte contido mínimo:

a) Determinación do país ou territorio beneficiario de axuda ao desenvolvemento, onde deba o cooperante desempeñar o seu labor, con indicación do Estado e do municipio ou comunidade en que se sitúe o establecemento ou centro de traballo ao cal o cooperante se adscribirá no país de destino.

b) Descrición do proxecto ou programa a cuxa colaboración é destinado o cooperante.

c) Data de inicio da prestación de servizos e data estimada de finalización. No suposto de que a data de terminación puidese estar suxeita a calquera contingencia non prevista no programa ou proxecto, o acordo especificará que a finalización lle será comunicada cunha antelación mínima dun mes.

d) Relación das específicas precaucións médicas, e especialmente de vacinación, que debe adoptar o cooperante, antes, durante e despois da execución da súa prestación, en función do lugar de destino. Indicarase, así mesmo, unha relación dos servizos hospitalarios e de asistencia médica máis próximos ao lugar de destino.

e) Réxime de horarios, vacacións, viaxes ao exterior e permisos aplicables, así como o procedemento que se seguirá para a súa aplicación

f) Normas de seguranza básicas no país de destino e recursos a utilizar naqueles supostos en que a seguranza do cooperante ou das tarefas a realizar resulten afectadas.

g) Información das formalidades administrativas que se deberán cumprir no Estado de destino para a residencia e traballo nel, con expresión dos documentos que a entidade promotora da axuda ao desenvolvemento lle facilitará ao cooperante antes da súa partida.

h) Concreción das retribucións salariais e extrasalariais que correspondan. Detalle de todas as percepcións, en metálico ou en especie, que procedan, como compensación, axudas de custo, axudas, indemnizacións ou suplidos por gastos ou por calquera outro concepto derivado da execución da súa prestación.

i) Transcrición dos dereitos e obrigas dos cooperantes descritos nos artigos 7 a 12 deste real decreto.

j) A moeda en que se pagarán as retribucións e demais percepcións económicas do cooperante. Igualmente, indicarase o seu contravalor en euros, valor que se tomará como referencia para a actualización das percepcións salariais.

k) Información sobre as condicións do seguro, incluídas as de repatriación do cooperante.

4. A persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento e a acción humanitaria deberá depositar unha copia do citado acordo na Axencia Española para a Cooperación Internacional, dentro dos vinte días seguintes ao do seu asinamento.

Artigo 6 *Contrato de traballo e acordo complementario de destino.*

1. Cando a relación entre o cooperante e a persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento

mento ou a acción humanitaria sexa de carácter laboral, o acordo complementario de destino a un país ou territorio receptor de axuda ao desenvolvemento considerado no artigo 5 deste real decreto incluírase como un anexo no correspondente contrato de traballo, do cal formará parte.

2. Todos os contratos de traballo subscritos entre os cooperantes e as persoas ou entidades promotoras da cooperación se deberán formalizar por escrito, calquera que sexa a duración e modalidade de contratación pola cal se rexan.

3. Nestes casos, a persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria deberá depositar unha copia simple do contrato de traballo, co anexo incluído, na Axencia Española para a Cooperación Internacional, dentro dos 20 días seguintes ao do seu asinamento.

Artigo 7 *Situacións de excedencia e asimilables.*

1. Os cooperantes terán dereito a se reincorporar, ao seu regreso da misión de cooperación internacional ou axuda humanitaria, ao mesmo posto de traballo que tivesen antes de seren enviados para realizar as tarefas de cooperación, cando os traballos de cooperación internacional se realicen para a mesma entidade para a cal prestaban os seus servizos en España, conforme o disposto na lexislación correspondente.

2. Cando a persoa ou entidade para a cal se vaia realizar a actividade de cooperación sexa distinta da entidade, empresa ou Administración para a cal o cooperante estea desempeñando o seu traballo habitual, será de aplicación o seguinte, respecto ao seu posto de traballo habitual:

a) De o cooperante ser funcionario dunha Administración pública, ou estar suxeito a un réxime de persoal estatutario ao servizo dos servizos públicos de saúde, a partir do momento en que sexa enviado a realizar tarefas de cooperación para o desenvolvemento ou acción humanitaria, e sempre que estea previsto que se prolonguen durante máis de seis meses, pasará á situación de servizos especiais, recollida no artigo 29.2.a) da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, e no artigo 64.2 da Lei 55/2003, do 16 de decembro, do Estatuto marco do persoal estatutario dos servizos de saúde. Se non se alcanzase a sinalada duración de seis meses, o cooperante permanecerá en situación de servizo activo.

b) De se tratar dunha relación laboral, o traballador pasará á situación de excedencia voluntaria, tendo dereito á reserva do seu posto de traballo de acordo co establecido no artigo 46 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, ou, de ser o caso, no convenio colectivo que resulte de aplicación.

Artigo 8 *Incompatibilidades.*

Non poderán adquirir a condición de cooperante regulada neste estatuto, ou perderana cando xa a adquirisen, os que realicen as seguintes funcións ou traballos:

a) Os propios dos funcionarios, axentes e persoal do Goberno, membros das forzas de seguranza, membros das Forzas Armadas, cargos públicos electos ou de libre designación, de calquera Goberno ou Administración pública territorial do Estado onde se desenvolva o proxecto de cooperación para o desenvolvemento ou acción humanitaria. En caso de que no devandito territorio existise máis dun Goberno recoñecido por polo menos tres Estados, esta incompatibilidade aplicarase a todos eles.

b) Aqueles que impliquen colaboración cos obxectivos ou actividades dalgunha empresa, sociedade ou compañía con ánimo de lucro, de ámbito multinacional ou local, que manteña actividades relacionadas cos recursos naturais do Estado ou territorio onde se desenvolva o proxecto de cooperación para o desenvolvemento ou acción humanitaria, ou que poidan producir efectos negativos na saúde das persoas ou efectos significativos no medio natural ou na flora ou fauna locais.

Artigo 9 *Certificación dos labores realizados.*

Co fin de facilitar a reincorporación ao mercado laboral dos cooperantes e o cómputo do traballo realizado para os efectos do sinalado no artigo 10.1.g), unha vez finalizada a súa misión, a persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria emitirá un certificado que faga fe da duración dos servizos prestados na actividade de cooperación ao desenvolvemento, así como do posto ou dos postos de traballo desempeñados e as principais tarefas realizadas en cada un deles polo cooperante, que deberá ser referendado pola Axencia Española de Cooperación Internacional no prazo máximo de 40 días ou polo órgano e procedemento que, de ser o caso, determine cada comunidade autónoma para o acceso aos postos de traballo da súa Administración.

Artigo 10. *Dereitos dos cooperantes.*

1. Os cooperantes gozarán dos dereitos que se relacionan nos puntos seguintes, sen prexuízo dos que lles corresponden de acordo co previsto nas disposicións legais aplicables aos cidadáns españois no exterior, e de calquera outros dos cales sexan titulares en virtude doutras disposicións.

a) Dereito a recibir unha formación axeitada para o desempeño do seu labor, antes da súa partida a un país beneficiario de axuda ao desenvolvemento.

b) Dereito a recibir información sobre os extremos recollidos nas letras e) e f) do artigo 5.3.

c) Dereito ao completo reembolso dos seguintes gastos:

Calquera gasto en que incorra para a obtención de permisos necesarios para a súa residencia e traballo no país de destino, así como para a residencia do seu cónxuxe, ou persoa coa cal manteña unha relación análoga, e os seus descendentes.

Gastos de traslado de bens mobles ao lugar de destino, que comprenderá como mínimo 50 kg de peso por envío aéreo para o cooperante e 35 kg por cada acompañante, sempre que este sexa o seu cónxuxe, ou persoa coa cal manteña unha relación análoga, ou os seus descendentes.

d) Dereito a unha retribución complementaria para afrontar:

Os gastos fixos de residencia no país de destino, salvo que o contrato estableza outra fórmula que xa inclúa esta situación.

Os gastos de escolarización dos seus fillos no país de destino.

e) Dereito a unha previsión social específica cando o cooperante non tivese suficientemente cubertos algún dos riscos que se relacionan a continuación a través do réxime xeral da Seguridade Social ou, de ser o caso, a través do réxime especial da Seguridade Social dos funcionarios (clases pasivas-mutualismo administrativo) mediante o aseguramento das seguintes situacións:

A perda da vida e a invalidez permanente, en calquera dos seus graos, sempre que non resulte de aplicación o previsto na disposición adicional segunda deste real decreto.

Unha atención médica e hospitalaria similar á cobertura a que se ten dereito en España por calquera continxencia acaecida no país de destino, incluíndo as revisións periódicas xerais e xinecolóxicas, embarazo, parto, maternidade, e as derivadas de calquera enfermidade ou accidente; así como o gasto farmacéutico ocasionado e a medicina preventiva que requiren determinadas enfermidades, epidemias ou pandemias existentes nos países de destino.

A atención psicolóxica ou psiquiátrica por sufrir angustia, estrés postraumático ou calquera outro trastorno de índole similar durante ou ao finalizar o seu labor.

Revisión médico-sanitaria específica ao seu regreso a España.

A repatriación en caso de accidente, enfermidade grave, falecemento, catástrofe ou conflito bélico no país ou territorio de destino.

f) Dereito á inmediata atención dos seus problemas polos servizos diplomáticos españois no Estado de destino, en especial das oficinas técnicas de cooperación, en canto ao desenvolvemento adecuado da súa actividade laboral e, de non os haber, polos máis próximos, así como dos servizos diplomáticos dos Estados membros da Unión Europea nos termos establecidos nos tratados da Unión e demais normativa de aplicación.

g) Dereito a que o tempo en que actuasen como cooperantes lles sexa computado, como mérito valorable, nas convocatorias de prazas no sector público que garden relación coa cooperación internacional, de acordo co disposto na normativa aplicable e coas bases de cada convocatoria.

2. Os anteriores dereitos descritos poderá exililos directamente o cooperante á persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento e a acción humanitaria.

Artigo 11. *Deberes dos cooperantes.*

Ademais dos deberes que deriven da súa relación xurídica coa persoa ou entidade promotora da axuda ao desenvolvemento ou a acción humanitaria, os cooperantes deberán:

a) Observar unha conduta adecuada no país ou territorio de destino, respectando as leis e os usos locais e as resolucións das autoridades competentes, sempre que non vulneren a Declaración Universal dos Dereitos Humanos do 10 de decembro de 1948, ou o Pacto Internacional de Dereitos Cívís e Políticos do 19 de decembro de 1966, nin tampouco calquera tratado internacional en materia de dereitos fundamentais en que sexa parte o Estado de destino.

b) Notificar a súa chegada e, no prazo máximo de dous meses, inscribirse no Consulado do Reino de España máis próximo ao seu lugar de destino, así como comunicar a súa partida ao seu regreso.

c) Notificar a súa chegada e presentarse ante a Oficina Técnica de Cooperación, a través, de ser o caso, da organización promotora, co obxecto de informar do labor e tarefas asignados, así como de establecer a forma e os mecanismos de contacto que cumpra manter durante a súa estadía.

Artigo 12. *Dotación financeira para o aseguramento colectivo dos cooperantes.*

1. A Axencia Española de Cooperación Internacional poderá concertar un seguro colectivo, que cubra os riscos que lle corresponda recollidos no artigo 10.1.e) deste real decreto. Así mesmo, as entidades promotoras da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria aboarán a parte que lles corresponda para cubrir as continxencias dos seus cooperantes previstas no citado artigo.

2. A Axencia Española de Cooperación Internacional negociará coas entidades aseguradoras as condicións das pólizas para a finalidade exposta no parágrafo anterior. A contratación deste seguro colectivo realizarase de acordo co disposto no texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2000, do 16 de xuño, e demais disposicións concordantes.

3. As entidades promotoras da cooperación poderanse adherir, para cumpriren coas obrigas de aseguramento dos seus cooperantes, ao seguro xeral colectivo contratado pola Axencia Española de Cooperación Internacional, ou poderán subscribir pólizas independentes que, en todo caso, deberán de cubrir, polo menos, as continxencias recollidas no artigo 10.1.e) deste real decreto.

4. As comunidades autónomas e, se é o caso, outras administracións públicas que promovan proxectos de cooperación internacional, poderanse adherir, igualmente, ao seguro xeral colectivo contratado pola Axencia Española de Cooperación Internacional.

5. A Axencia Española de Cooperación Internacional determinará as porcentaxes ou contías que, de ser o caso, deberán chegar as entidades promotoras da cooperación. No que respecta á achega das comunidades autónomas ou outras administracións públicas interesadas en se adherir a este seguro colectivo, terase en conta o que se estableza nos respectivos convenios de colaboración.

Disposición adicional primeira. *Réxime público de protección social.*

Os cooperantes, en función do tipo de relación que os vincule coa persoa ou entidade promotora da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria, e sen prexuízo do disposto nos tratados ou convenios que puidesen resultar de aplicación, accederán ou manterán, de ser o caso, a relación de aseguramento co réxime público de protección social que corresponda, nos termos e coas particularidades establecidas nas súas respectivas normas reguladoras, en especial as previstas para os supostos de traslados ou de prestación de servizos no estranxeiro.

Disposición adicional segunda. *Aplicabilidade do réxime de indemnizacións previsto no Real decreto lei 8/2004, do 5 de novembro, sobre indemnizacións aos participantes en operacións internacionais de paz e seguranza.*

Aplicaráselles aos cooperantes, que teñan esta condición segundo este real decreto, o réxime de indemnizacións previsto no Real decreto lei 8/2004, do 5 de novembro, sobre indemnizacións aos participantes en operacións internacionais de paz e seguranza, cando se dean as condicións nel establecidas.

Disposición adicional terceira. *Cooperantes retornados e reinserción laboral.*

A inscrición como desempregados nos servizos públicos de emprego dos cooperantes unha vez que retornen a

España despois de exercer os seus labores de cooperación, garantirá a aplicación aos cooperantes das políticas activas de emprego, a teor do previsto no artigo 27 da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, determinando a súa inclusión nos programas de políticas activas de emprego, especialmente nos programas de reorientación profesional, previstos anualmente nos orzamentos xerais do Estado.

Disposición adicional cuarta. *Colaboración coas comunidades autónomas e outras administracións públicas.*

1. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e a Axencia Estatal de Cooperación Internacional poderán subscribir os convenios de colaboración coas comunidades autónomas que resulten necesarios para a regulación do intercambio de información, rexistro de persoas ou entidades promotoras da cooperación internacional, contratos e acordos complementarios de destino dos cooperantes e, de ser o caso, para a determinación da achega económica que lles corresponda ás comunidades autónomas para se adheriren ao seguro colectivo promovido pola AECl.

2. Todas as administracións públicas que financien actividades de cooperación para o desenvolvemento ou acción humanitaria velarán por que os proxectos que se presenten para a súa subvención ou financiamento respecten a normativa sobre dereitos e deberes dos cooperantes e, especificamente, as normas previstas neste real decreto.

Disposición adicional quinta. *Cooperantes vinculados a igrexas, confesións ou comunidades relixiosas.*

1. Os cooperantes dependentes da Conferencia Episcopal, dioceses, ordes, congregacións, ou vinculadas a calquera igrexa, confesión ou comunidade relixiosa inscrita no Rexistro de entidades relixiosas do Ministerio de Xustiza, rexeranse pola súa propia normativa.

2. Non obstante, arbitraranse os mecanismos necesarios para que estes cooperantes, cando executen proxectos de cooperación financiados pola AECl, se poidan adherir ao seguro colectivo previsto no artigo 12 deste real decreto, nas condicións que determine a Axencia Española de Cooperación Internacional.

Disposición adicional sexta. *Indemnizacións por razón de servizo.*

O disposto no punto 1.c) do artigo 10 non lle será de aplicación ao persoal ao servizo das administracións públicas, ao cal lle será de aplicación o Real decreto 462/2002, do 24 de maio, sobre indemnizacións por razón do servizo. Igualmente, non lle será de aplicación o punto 1.d) do artigo 10 ao persoal funcionario das administracións públicas, ao cal lle será de aplicación o Real decreto 6/1995, do 13 de xaneiro, de retribucións dos funcionarios destinados no estranxeiro.

Disposición transitoria primeira. *Aseguramento dos cooperantes e axudas ás entidades promotoras.*

1. Ata que non sexa concertado pola Axencia Española de Cooperación Internacional o seguro colectivo recollido no artigo 12 deste real decreto, o aseguramento dos riscos previstos no artigo 10.1.e) será responsabilidade de cada entidade ou persoa promotora da cooperación para o desenvolvemento ou a acción humanitaria. A Axencia Española de Cooperación Internacional contratará, nos seis meses posteriores á entrada en vigor deste real decreto, o devandito seguro colectivo.

2. Neste exercicio, a Axencia Española de Cooperación Internacional establecerá axudas ás entidades promotoras para minorar o custo que as pólizas lles poidan supor, cando estas deriven de actuacións que se enmarquen dentro das prioridades da cooperación española.

Disposición transitoria segunda. *Dotación financeira para o aseguramento colectivo.*

No anteproxecto de Lei de orzamentos xerais do Estado incluírase unha partida específica para o financiamento do aseguramento colectivo previsto no artigo 12 deste real decreto, creando, se fose preciso, un fondo de previsión específico para iso. Transitoriamente, os fondos da Administración xeral do Estado que sexan necesarios para a concertación do seguro previsto provirán das partidas correspondentes do orzamento ordinario de gastos da Axencia Española de Cooperación Internacional.

Disposición transitoria terceira. *Prazo de adaptación.*

As persoas ou entidades definidas no artigo 2.2 terán un prazo de seis meses desde a entrada en vigor deste real decreto para lle daren cumprimento ao disposto no artigo 6.3.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación.*

Habílase o ministro de Asuntos Exteriores e de Cooperación para ditar as normas necesarias para a aplicación e o desenvolvemento deste real decreto

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 28 de abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Asuntos Exteriores
e de Cooperación,

MIGUEL ÁNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

8467 *ORDE EHA/1439/2006, do 3 de maio, reguladora da declaración de movementos de medios de pagamento no ámbito da prevención do branqueo de capitais. («BOE» 114, do 13-5-2006.)*

Os movementos de medios de pagamento anónimos foron obxecto nos últimos anos dunha renovada atención desde a perspectiva da prevención do branqueo de capitais. A evidencia proporcionada polos expertos operativos en reiterados exercicios de tipoloxías organizados polo Grupo de Acción Financeira Internacional (GAFI) respecto da crecente utilización de elevadas cantidades de efectivo en esquemas delituosos motivou que a Lei 19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, modificase a Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do